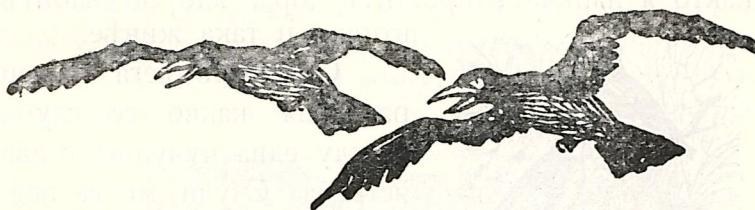

кътъ напрѣдъ къмъ югъ залетѣ. Нанизаха се тѣ като синжиръ единъ слѣдъ други . . .

„Жерави, дунави на кждѣ ще летитѣ“, запѣха двѣтѣ сестричета съ впитъ погледъ въ летящите птици. Пѣеха, гледаха, до дѣто най-сетнѣ летящите гости се изгубиха въ далечните въздушни синини.

Ичо Българанчо.

Ноември.

Черни облaci се трупатъ

Горѣ на небето,

Вихри — вѣтрове се гонятъ

Долѣ изъ полето.

И мъгла студена, гжста

Вече пакъ припадна,

Ситенъ снѣгъ прѣхвърча леко

Надъ земята хладна.

Люб. Бобевски.

